

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vetustas, Sanctimonia, Potentia atque Majestas,
Celsissimae Augustissimaeque, Serenissimorvm Dvcvm
Brunsvicensium Ac Lynebvr gensivm Domus**

Mader, Joachim Johann

Helmestadii, 1661

Benevolo Lectori. S. P.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10983

BENEVOLO LECTORI.

S. P.

Anus jam volvitur septimus, cum Vir Amplissimus atque integerrimus HERMAN-NUS LANSBERGIUS, in Aula Ser.mi Brunsicensium & Lyneburgensium Ducis Hanoverana Cameræ Præfector, communicaret mecum THEODORICUM ENGELHUSIUM, Scriptorem seculi XV. laudatissimum, eo scilicet fine, ut bono eum publico in lucem ederem. Quod consilium meum cum Magnifico Consultissimoque Viro, JOHANNI SCHWARTZ-KOPPIO, Aulæ Ser.mi Brunsicensium ac Lyneburgensium Ducis Guelphicæ Consiliario intimo & Cancellario, aperitem, pro admirabili suo erga omnem antiquitatem studio non solum hoc propositum meum laudavit, sed & alia hand vulgaria MSSta monumenta (*in quibus etiam illa San-Blasiana excerpta erant, que in hac sylloge numero X. & XI. ponuntur*) haud gravate mihi suppeditavit. Uterque, licet interea temporisè medio excesserit, tamen jam nihilominus apud Deum vivit, rectaque voluntatis suæ, beneque transactæ vitæ, fructum metit uberrimum. Postea etiam Vir Nobilissimus HERMAN-NUS CONRINGIUS, Inclytæ JULIAE Academiæ, & jam quoque proxime laudatæ Aulæ Brunsigio-Lyneburgicæ, singulare decus atque ornamentum, alium mihi concessit *Engelhusianum codicem*, dicto *Lansbergiano* multis locis locupletorem; id quod in his excerptis parenthesis inclusa additamenta abunde

abunde poterunt testari: cui & *Chronicon illud Sermonum DUCUM BRUNSVICENSIMUM*, quod primo loco hic exhibeo, sub finem erat annexum. Tum & Clarissimus Vir JOHANNES HENRICUS HOFMANNUS qui Cellensi Sermi Brunsvicensium ac Lyneburgensium Ducis Aulæ à Secretis est, & Germanicæ antiquitatis indagator sedulus, transmisit mihi quoddam *Engelhusiani Chronicorum compendium*, à nescio quo contextum, adiungens aliam adhuc, pro sua in me benevolentia symbolam, illa nempe XII. *Diplomata vetusta, quartum in his opusculis locum obtinentia, veterisque Saxonie historiam non parum illustrantia.* Quæ omnia una cum JOHANNIS CRAWSII *Canonice Argentinensis Chronicorum haec tenus inedito, cuius autem pars postea penes me est, quodque incipiens ab O. C. in A. C. 1458. desinit,* aliisque haud contemnendis Germanicæ rei commentationibus, quæ suo etiam loco ex parte hic inserta vides, cogitabant uno volumine evulgare. Sed cum varias ob causas atq; incommoditates satis commode haec tenus id præstare nequiverim, ut tamen vel hac ratione meam erga Patriam pietatem, Summumque Magistratum obsequium & observantiam aliquo modo declararem, has ipsas primum rerum patriarcharum Eclogas præmittere, *Crawsianis* tum *Engelhusiani Chronicorum specimen* aliquod producere volui: nullus dubitans, Te pro ingenuitate tua, qualiacunque sunt, æqui bonique consulturum. Neque enim Te movebit, quod in nullo horum opusculorum, vel *Livianam* ubertatem, aut *Cæsaris* accuratam diligentiam, vel *Taciti* acumen prudentiamque; sed plurima non satis apte, ac contra dignitatem ipsius historiæ, & tantorum Heroum, quam optime de Ecclesia & Republica meritorum, invenias consignata,

*Quæ negl. Cesareos augent vehementer honores,
Nec contexta rei, sed tanquam adsuta coherent:*

) : (3

III

ut deid genus Scriptoribus jam olim conquestus est Cuntherus,
eleganti illo, prout eorum temporum captus erat, quo Fride-
rici Barbarossa res gestas descripsit, carmine. Cum neque Ca-
rolus Imperator, ille ob res p̄eclare fortiterque gestas cognos-
cione MAGNI insignitus, juxta Eginhartum, maximarum ipsius
ac p̄stantissimarum virtutum p̄conem, refugerit barbaro
& antiquissima carmina, quibus veterum actus & bella caneban-
tur, exscribere atq; memorie mandare, quæ tamen r̄ic r̄ewymoic
r̄v regxū p̄oārtor op̄iāt̄r̄ clangoi avium aspere clamantium, Julia-
nus ille ḥgβām̄ in Misopogone suo exequat: Et fortissimus
ille Heros Brunsvigius HENRICUS, ob animi excelsi atque
invicti magnitudinem atque robur LEONIS cognomento
decoratus, in quem unum Deuster Max. contulisse videbatur,
quicquid stirps illa quadrifida CELSISSIMÆ SERENIS-
SIMORUM DUCUM BRUNSVICENSIMUM AC LYNE-
BURGENSIMUM DOMUS, WINDIKINDEI scilicet, BIL-
LINGII, WELFONES, AZONESQUE, gloriæ potentia que
possederant unquam) colligi p̄ceperit, & conscribi, & coram
se recitari, antiqua ejusmodi Chronicorum scripta, & in hac occu-
patione totam sepe noctem duxerit insomnem, quemadmodum
is, qui eodem quoque tempore vixit, Gerhardus Stederburgi
Prepositus, laudabiliter memorat. Quare nec nobis negligenda
erunt ejusmodi rudia quamvis monumenta, que multas pulcher-
rimas virtutes nostrorum Regum & Ducum, si non satis illustrant,
vivis, ut ita dicamus, coloribus adumbrant tamens; & homi-
nes prudentes hac ipsa adumbratio multa monere potest; ut
ommunis ille totius Germaniæ Magister Philippus ad Abba-
tem Vrffergensem p̄fatione quam rectissime scribit. Legendi
nempe sunt Sallustii, Livii, Suetonii, Taciti, aliq; nota ejusdem,
qui & orationis puritate & sententiarum gravitate sanitateque
principue sunt commendabiles atq; admirandi, inquit alicubi al-
ter

ter ille seculi sui Scævola Conradus Rittershusius, ex vicina
Brunsviga, Ser^m illius, & nunquam satis à nobis celebratæ,
Domus Brunsvigio-Lyneburgicæ hereditaria urbe, oriun dus:
attamen non soli; sed & descendendum aliquando ad inferiores, &
ad nostra tempora veniendum est propius: ac quantum omnino po-
test, continua quadam seriestemporum & rerum præcipuarum ex
quibusvis scriptoribus colligenda, ac veluti fasciculo comprehen-
denda est, quamvis alius alio melius & purius, vel deterius & inqui-
natus scripserit. Nec tam nobis hic orationis splendor & dignitas,
quam cognitio rerum spectanda est; que quanto sunt ad nos tro usus
ac mores accommodatores, tanto minus ignorari à nobis debent. For-
san operæ pretium fuisset, cum tabulis genealogicis, seriem
& cognitionem tam Imperatorum, quam reliquorum Saxo-
niæ & Brunsvigæ Ducum, ostendentibus, illustrare; tum notas
& observationes ad obscuriora & falsitate nonnunquam la-
borantia loca adjicere: nisi jam de novo edita nuper con-
spexissem varios eo pertinentes commentarios, à Clarissimis
& omni laude majoribus Viris Reinero Reineccio atque Henrico
Meibomio confectos, ex quibus quæ hic desunt copiose & abun-
danter possunt suppleri. Unde Te, Lector Benevole, ne pluri-
bus Tibi sim molestus, eo, si lubet, remitto, meque ut favori
ac benevolentia Tuæ, sic Te Dei tutelæ ac patrocinio, quam
maxime commendo. Dabam Scheningæ xxv. die Julij.

1513 C LXI

CAPL